кытѣ му точкы става равномѣрно. Ный казахме вече, че това е право слѣдствие отъ законътъ на относителното мърдание: тѣлото, когато пада, участвува сѫщо така и въ мърданието на самыйтъ корабъ. Нъ когато земята ся върти около осьтѫ явленнето тряба да става до нѣйдѣ другче. Тѣлото, което е хвърлено напр. отъ върхътъ на башнѭтѫ A (чърт. 38), при началото на мърданието има бързината на върхътъ на кулѫтѫ, която е по голяма, отъ колкото бързината на основанието на сѫщѫтѫ кула C, защото върхътъ на башнѭтѫ A описва по голяма дѫга AB, въ него време, когато основанието описва по малка дѫга CD; по причина на този излишенъ отъ скоростьтѫ камькътъ ще испревари основата на кулѫтѫ C, и въ него време, когато доде въ точкѫтѫ D, тѣлото ще падне нейдѣ въ точкѫтѫ E, коя ся намира къмъ истокъ отъ D.

Чърт. 38.

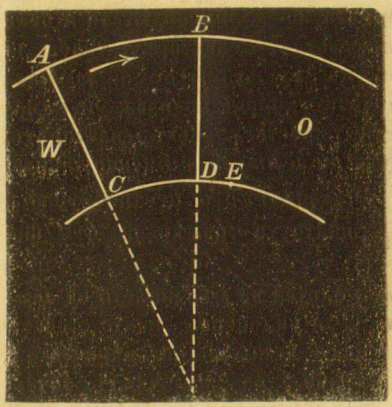

Дѣто че сѫществува такова отклонение на падающытѣ тѣла къмъ O отъ вертикалнѭтѫ линиѭ доказано е отъ цялъ редъ тъчны опыты, които сѫ направены въ каменовѫгленнытѣ рѫдници отъ Рейха и Бенценберга, и служи за право доказателство на мърданието на земѭтѫ.

Нека забелѣжимъ че това отклонение е твърдѣ незначително; тѫй по опытытѣ на Бенценберга излазя, че когато тѣлото пада отъ высочинѫ 277 фута, то ся отклонява отъ О на $4\frac{1}{2}$ лини; спорѣдъ опытытѣ на Рейха за высочинѫ отъ 520 фута отклонението е равно на 11 линии.

48. ПАССАТНЫ ВЯТРОВЕ. За тяхъ ще хортуваме въ метеорологыѭтѫ.

49. ОТКЛОНЕНИЕ ПЛОЩЬТѪ НА КЛАТЯНИЯТА МАЯТНИКЪТЪ. Изъ физиката е извѣстно, че площьта на клатянието маятникътъ си остава неизмѣнна даже и тогава, кога-